

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 10. De duritia cordis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

re debet vanas oblationes, quæ in animo iuuimus
nostro exurgunt ob bonum, quod facimus,
nostramque confusionem, & dolorem de
omnibus peccatis venialibus, quæ com-
mittimus, augere. Si ita res habet, quan-
tiscunque virtutibus homo præditus esse
videatur, quantacunque pro Deo agat,
si vel unicum peccatum veniale admisisset,
possentne de illis, nisi cæcus, & injustus ha-
beri veller, vanè sibi adulari?

*Affuesce omnia bona, quæ facis, spectare, ut
rem modicam; & omnia mala, quæ agis, et si le-
ria esse videantur, quasi semper maxima forent;
idcirco, quod tantum Deum offendant.*

Cùm feceritis omnia, quæ præcepta
sunt vobis, dicite: servi inutiles sumus.

Luc. 17. 10.

Nunquam excusatur, quod Deus da-
mnat. *Tertull.*

DIES X. De Duritia Cordis.

I.

Deus, & Homo conferunt operam suam
ad cordis duritiem. Homo ejus ini-
tium facit, Deus finem imponit: homo
peccatum committendo, Deus puniendo;

P 2

ho-

homo luminibus gratiæ resistendo, Deus lumina sua subtrahendo, ut hanc resistentiam ulciscatur; homo injustus, & malus est, seipsum obdurando; Deus justus, & sanctus est, duritiem peccatori inducendo. Cæcitas animi causa est duritiæ cordis, duritia cordis supplicium est cæcitatris animi. In alijs pænis Deus punit, ut pater; at, cum hominem duritiâ castigat, punit, ut hostis. In alijs pænis Deus mitigari cupit, & peccatorem impellit, ut eum mitigare velit; in hac Deus vindictam cogitat, & peccatori curæ non est, eum mitigare. Aliæ pænæ non raro delictorum pœnitentes redundunt, haec nonnisi reprobos efficere potest. Durities est quædam reprobatio inchoata. Hanc si non formidas, Væ tibi! signum enim est, ejus te participem esse.

II. Duritas cordis horrendos effectus haber. Lumen cor durum non illuminat, sed excæcat. Brachium Dei, cum illud castigat, potius id ad rebellionem inducit, quam sibi subiiciat. Flagella, quæ Deus ei immittit, id opprimunt, nec tamen verè humile, Deoque subjectum reddunt; miracula illud terrent, sed non emendant. Cor obduratum facit quidem, ut Dei Majestas manifestetur; sed hoc contingit, cum effectus diuinæ justitiae, non vero gratias misse.

misericordiæ persentisicit. Deus non mi- Junius
nus magnum se demonstravit, dum Pha-
raonem punivit, quām dum Nabuchodo-
nosorem ad frugem reduxit. In isto o-
stendit magnitudinem misericordiæ suæ,
in illo magnitudinem potentiae, & justitiae
suæ. Utrius horum mavis esse socius?
Cor induratum, quò magis indiget reme-
dijs, eò magis ea timet, & respuit. Ah!
si ijs uteretur, inutilia, imò & funesta ei
forent; malum enim ipsius exacerbarent,
non sanarent. An non aversio, qua ab
hisce remedij abhorres, eorumque inuti- *Insanabilis*
litas, cùm ijs uteris, causam tibi præbent est fractura
timendi, ne sis in hoc misero statu? *tua. Ieremias*

III. Vísne signa cordis obdurati cogno- *30 v.12.*
scere? S. Bernardus ea tibi suggerit. Cor *Confid. l. 13*
durum, inquit, est cor, quod non frangi- *c. 3.*
tur per compunctionem, quod non emol-
litur per orationem, quod non cedit mi-
nis, quod sub ictibus induratur, quod be-
neficijs divinis ingratum, & gratijs infi-
dum est. Non erubescit de rebus turpis-
simis, non terretur periculosisimis; erga
fratres est inhumanum, reverentia, & ti-
more Dei caret, præteriorum obliviſcitur,
præsentia negligit, futura non prævidet,
immemor denique munera ſui, & tandem
ſui ipſius eſt. En effigiem cordis indurati;

P 3

quām

Iunius.

quàm horrenda imago! an non hæc tua est?
si omnia ejus signa non habes, an non sal-
tem aliqua in tua vivendi ratione agno-
scis?

*Examina te, quin tibi adulteris, an non ali-
qua cordis indurati signa in te deprehendas; si
qua invenis, dummodo metuas, malum immi-
dicabile non est.*

Hodie, si vocem ejus audieritis, nolite
obdurare corda vestra. *Psal. 94.*

Quæris, quid sit cor durum, si non ex-
pavescis, tuum est. *Bern. l. 1. de Confid.*

D I E S XI.

De Vana Gloria.

I.

INANIS gloriæ amore nihil est iniquius:
si enim æstimationem, & laudes homi-
num comparare mihi cupio; contingit id
vel ob naturæ dotes; & hæc frivola qua-
dam vanitas est: cur enim glorier de bono,
quod à me ipso non habeo, sed commoda-
tò accepi; juxta illud Apostoli: *Quid habes,*
quod non accepisti? si autem accepisti, quid
gloriaris, quasi non acceperis? vel ob actio-
nes bonas, & virtutes. Et hæc vanitas
peri-